

Vår Fader

Gud har många namn. Ett av dem är fader. Vår Fader. Vår pappa.

En del av oss har goda erfarenheter av vår mänskliga far. En del har det inte.

Hur goda våra fäder här på jorden än är eller varit så är ändå Gud så oändligt mycket mer.

Läste en gång att tro kan översättas med att bli buren på armen som ett spädbarn. Bäras i Guds famn. Så långt från allt prestationstänkade på trons område!

Jes 60:4 Lyft din blick och se dig omkring: Alla samlas och kommer till dig. Dina söner kommer från fjärran, dina döttrar bärs fram på armen.

En av de sånger som jag lyssnat på de sista dagarna beskriver Gud som en far som slösar sin kärlek på oss för att vi ska kallas Hans barn. Vi är Hans söner och döttrar för att Han säger att vi är det.

Oh how great is the love
The Father has lavished on us
That we should be called The children of God
Oh how great was the cost

The Father was willing to pay
So we could be called the children of God

We are your sons
We are your daughters
Hallelujah, we are who You say we are
So we lift our hands
And cry Abba Father
Hallelujah, we are who You say we are
Hallelujah, we are who You say we are. (Steven Curtis Chapman)

I Guds famn är vi nära Faderns hjärta. Vi kan höra
hjärtslagen.

I Getsemane bad Jesus Abba Far! Abba var det ord med vilket
barnen i en familj tilltalade sin pappa. På samma sätt får vi
be till vår Far. Inte som till någon långt borta utan till den
gode Far som bär oss nära sitt hjärta.

*Rom 8:15 Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt
måste leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, och
i honom ropar vi: "Abba! Far!"*